

înălit oxidul de mercură descompune totușă cyanuri, chiar și cele de potassium; în această din urmă reacție se formează cyanură de mercură și potassiu.

Potassa se părăsește apă proprietatea cea căreia o are de a disolva cyanurul de mercură, fără să îl descompună.

Aci să fie descompus cyanurul de mercură sunt acidii chlorhydric, iodhydric și sulfhydric; acidul azotic îl disolvă fără să îl altere; acidul sulfic îl transformă într-o masă albă și transparentă, asemenea cărora de amidon.

O disoluție separează de cyanură de mercură poate disolva oxidul de mercură și în formă combinației cristalină de mercură și de oxid, care are patru formule: $HgCy$, $HgO - HgCy$, $3HgO$.

Preparare. — Dacă se pună acidul cyanhydric în contact cu oxidul de mercură, acesta doar se combină și degajă un gaz căldărău, și formează apă și cyanură de mercură.

Se prepară ordinariamente cyanurul de mercură punând să separe 2 părți de albastre de Prusia pedes în pulbere și 1 parte de oxid roșu de mercură, și 8 părți de apă; se filtră lăcoarea și se evaporează până ce cristalizează: în acest caz, ferul de oxid să devină oxigenul oxidului de mercură și lăsă cyanogenul să treacă mercurului. Înăind că lăcoarea filtrată săprinde adesea feru și apă este să se cyanurul de mercură, se pună de către că oxidul de mercură ce prezintă oxidul de feru. Se filtră lăcoarea de noasă; și spre a o săspa de tot de acidul cyanhydric, se adaugă într-o insă hidrogenă sulfurată până ce începe să se poziționeze acidul cyanhydric; după aceea se concentrează până să cristalizeze.

Se prepară încă, de către D. Winkler, cyanurul de mercură încălzind o amestecă de 15 părți de cyanoferrat de potassium, 13 părți de acidul sulfic concentrat, și 100 părți de apă. Amestecul se distilă până la uscăciune; produsul este volatil și se primește într-un recipient care săprinde 90 părți de apă; se pună din nou o mică cantitate de acidul cyanhydric distilat, se săspa pestul